Notatki Programowanie Funkcyjne

Jakub Kogut

 $24~\mathrm{marca}~2025$

Spis treści

1 Wstęp

Notatki z programowania funkcyjnego prowadzone przez GOATA profesora Jacka Cichonia na semestrze 4 2025. Zajęcia laboratoryjne prowadzone są przez dr Dominika Bojko.

2 Wykład 11-03-2025

Na tym wykładzie skupimy się na przygotowaniu środowiska pracy do programowania funkcyjnego w języku Haskell.

2.1 Struktura kodu w Haskell

Przykładowy kod wygląda następująco:

```
{- file = W2.hs
   autor = JK
   date = 11-03-2025
-}
module W2 where
id' x = x
```

Następnie w terminalu, w którym mamy odpalone GHCI wpisujemy:

```
>:1 W2.hs
>:r
>id' 5
5
>:t id'
id' :: a -> a //co oznacza id :: forall a => a->a
```

Co matematycznie można zapisać jako:

$$exp = (\lambda a : Typ \to (a \to a))$$

• Przykład:

```
-exp(Int) :: Int \rightarrow Int

-exp(Bool) :: Bool \rightarrow Bool

-exp(Double) :: Double \rightarrow Double
```

Cichoń radzi, aby narpiew zastanowić się jaki powinnen być typ funkcji, a dopiero potem zastanowić się nad implementacją, ponoć oszczędza to $czas\ i\ nerwy.$

2.2 Typy w Haskellu

- Typy proste:
  - Int
  - Double
  - Char
  - Bool
- Typy złożone:
  - Listy

- Krotki
- Funkcje
- Przykład:
  - funkcja Collatz'a $coll :: Int \rightarrow Int$

Symbol | oznacza wyrażenie z wykożystaniem strażników guards. Zapis taki jest podobny do matematycznego zapisu funkcji:

$$coll(n) = \begin{cases} 1 & \text{gdy } n = 1\\ coll(\frac{n}{2}) & \text{gdy } n \text{ jest parzyste}\\ coll(3n+1) & \text{gdy } n \text{ jest nieparzyste} \end{cases}$$

Nie jest to bezpieczna funkcja, ponieważ dla liczb ujemnych zapętli się ona w nieskończoność. Można zauważyć, że funkcja ta zwraca zawsze liczbę 1. Ciekawa jest liczba kroków, które są potrzebne do osiągnięcia tej wartości. Dla n=27 potrzeba 111 kroków, dla n=28 potrzeba 18 kroków, dla n=29 potrzeba 111 kroków.

- Nowa funkcja Collatz'a collatz::(Int,Int) → (Int,Int)

Funkcja ta zwraca parę liczb, pierwsza to wynik funkcji Collatz'a, a druga to liczba kroków potrzebna do osiągnięcia tej wartości.

Spróbujmy ją sobie odpalić:

```
>collatz (97,0)
(1,118)
```

Jak widać dla n = 97 potrzeba 118 kroków, aby osiągnąć wartość 1.

— Funkcja lenz lenght of collatz zwracająca długość ciągu Collatz'a dla danej liczby: lenz::Int $\rightarrow$ Int

```
lenz n = snd (collatz (n,0))
```

2.3 Listy

Definicja listy w Haskellu: [a] - lista elementów typu a

$$[a] = \{ [a_1, \dots, a_k] \mid a_1, \dots, a_k \in a, k \in \mathbb{N} \}$$

```
>:t [1,2,3]
[1,2,3] :: Num a => [a]
>:t [1::Integer, 2, 3]
[1,2,3] :: [Integer]
```

2.3.1 Operacje na listach

• Dodawanie elementu na początku listy

```
>:t (1:[2,3])
(1:[2,3]) :: Num a => [a]
```

• Konkatenacja list

```
>:t [1,2]++[3,4]
[1,2]++[3,4] :: Num a => [a]
```

2.3.2 Podstawowe funkcje operujace na listach

- length::[a] $\rightarrow$ Int
  - length [] = 0
  - length (x:xs) = 1 + length xs
- head::[a] → a
   zwraca pierwszy element listy
  - head (x:xs) = x
  - head [] =error "empty list"
- tail::[a] $\rightarrow$ [a] zwraca listę bez pierwszego elementu
  - tail (x:xs) = xs
  - tail [] =error "empty list"
- last::[a] $\rightarrow$ a zwraca ostatni element listy
  - last [x] = x
  - last (x:xs) = last xs
  - last [] =error "empty list"
- filter:: $(a \rightarrow Bool) \rightarrow [a] \rightarrow [a]$
  - filter p [] = []
  - filter p(x:xs) = if p x then x : filter p xs else filter p xs
  - filter $(n \to n > 0)$ [-1,2,-3,4] = [2,4]
  - filter even [1..10] = [2,4,6,8,10]Jak zdefiniować funkcje filter:

- map:: $(a \to b) \to [a] \to [b]$ zwraca listę, która powstaje zastosowaniem funkcji do każdego elementu listy
  - $\operatorname{map} f [] = []$
  - map f(x:xs) = fx : map fxs

- map (n
$$\rightarrow$$
 n*n) [1,2,3] = [1,4,9]
- map (n $\rightarrow$ n³) [1..10] = [1..1000]
gdzie [1..10] to skrót od [1,2,3,4,5,6,7,8,9,10]

2.3.3 List comprehension

Polega na tworzeniu listy na podstawie innych list.

$$\left| \left[fx_1, x_2, x_3 \mid x_1 \leftarrow xs, x_2 \leftarrow ys, x_3 \leftarrow zs \right] \right|$$

Przykład:

• chcemy stworzyć listę wszystkich trójek pitagorejskich ponizej liczby n.

```
pitagorasTrzy n = [(x,y,z) | x <- [1..n], y <- [1..n], z <- [1..n], x^2 + y^2 == z^2, gcd xy == 1]
```

3 Wykład 18-03-2025

3.1 implementacje funkcji w Haskellu

3.1.1 QuickSort

w tej implementacji za pivot przyjmujemy pierwszy element listy.

```
qS [] = []
qs (x:xs) = (qS [y | y <- xs, y < x]) ++
[x] ++
(qS [y | y <- xs, y >= x])
```

3.1.2 partition

3.1.3 Lepsza implementacja QuickSort'a

wyrażenie (<x) jest zastosowaniem slicingu. Działa to następująco:

$$(< x) \equiv \lambda y \rightarrow y < x$$

3.1.4 InsertSort

Aby sprawdzić prędkość wykonywania funkcji w Haskellu możemy użyć następującej funkcji

```
>:set +s
>take 10 (inSort [1000,999..1])
[1,2,3,4,5,6,7,8,9,10]
(0.02 secs, 5,499,824 bytes)
```

3.1.5 zip

Powtórka z ćwiczen Zadanie 10 ??

3.1.6 zip With

Podobnie znowu napisane na ćwiczeniach??

3.1.7 funkcje wykonujące operacje na listach

funkcja sumująca:

```
sumList [] = 0
sumList (x:xs) = x + sumList xs
> sumList [1..1000]
500500
```

funkcja mnożąca:

```
pro [] = 1
pro (x:xs) = x * pro xs
>pro [1..9]
362880
```

teraz abstrachując ten koncept możemy napisać funkcję $foldl^1$, która działa na danym monoidzie $M=(M,\cdot,e)$

```
foldl :: (a -> b -> a) -> a -> [b] -> a
foldl' op e [] = e
foldl' op e (x:xs) = op x (foldl' op e xs)

ghci> foldl' (*) 1 [1..10]
3628800
ghci> foldl' (+) 1 [1..10]
56
ghci> foldl' (+) 0 [1..10]
55
ghci> foldl' (*) 0 [1..10]
0
```

¹ jest to operacja składająca liste w nastepujący sposób $(((e \cdot x_1) \cdot x_2) \cdot x_3) \cdot \dots) \cdot x_n$, istneje analogiczna foldr działająca odwrotnie $x_1 \cdot (x_2 \cdot (x_3 \cdot \dots \cdot (x_n \cdot e)))$

4 Ćwiczenia

W tym miejscu będa pojawiały się notatki z laboratorów (ćwiczeń)

4.1 Ćwiczenia 11-03-2025

4.1.1 Zadanie 1

```
power :: Int => Int => Int
power x y = y ^ x

p2 = power 4
p3 = power 3
```

- 1. Wyznacz w GCHI wartość wyrażenia $(p2 \circ p3)^2$ i wyjaśnij, dlaczego otrzymałeś ten wynik.
- 2. Zbadaj typy funkcji p2, p3 i $(p2 \circ p3)$.
- 3. Zapisz powyższe funkcje za pomocą wyrażeń lambda.

$$Int \rightarrow Int \rightarrow Int$$

Zapis strzałkowy definuje nam typ funkcji operacja => jest wiążaca z prawej strony, wiec można by było to również zapisać jako:

$$power :: Int \rightarrow (Int \rightarrow Int)$$

1. podpunkt 1

$$(p2 \circ p3)^2 = p2(p3(x))^2 = 4(3^x)^2 = 4 \cdot 9^x$$

2. podpunkt 2

```
>:t p2
p2 :: Int -> Int
>:t p3
p3 :: Int -> Int
>:t (p2 . p3)
(p2 . p3) :: Int -> Int
```

3. podpunkt 3

```
p2 = \x -> power 4 x
p3 = \x -> power 3 x
```

4.1.2 Zadanie 2

$$2 \wedge 3 \wedge 2, \quad (2 \wedge 3) \wedge 2, \quad 2 \wedge (2 \wedge 3).$$

Dowiedz się, jaka jest łączność oraz siła operatora $\wedge$ za pomocą polecenia:

$$: i(\wedge).$$

Operator $\land$ jest prawostronnie łączny, a jego siła wynosi 8 (najwyższa możliwa wartość, wyłącznie wyższe jest nałożenie funkcji na zmienną). W nawiasie **Num a, Integraf b** oznacza, że operator $\land$ bierze jeden argument typu **Num** i drugi typu **Integral**.

$$2 \land 3 \land 2 = 2 \land (3 \land 2) = 2 \land 9 = 512$$

 $(2 \land 3) \land 2 = 8 \land 2 = 64$
 $2 \land (2 \land 3) = 2 \land 8 = 256$

4.1.3 Zadanie 3

```
f:: Int => Int
f x = x ^ 2
g:: Int => Int
g x y = x+2*y
h:: . . . .
h x y = f ( g x y )
```

- 1. Jaki jest typ funkcji h? (tzn. uzupełnij ... w powyższym listingu)
- 2. Czy $h = f \circ g$?
- 3. Czy hx = f(gx)?
- 1. Typ funkcji h to:

$$h::Int \to Int \to Int$$

2. Nie, ponieważ:

$$h(x,y) = f(g(x,y)) = f(x+2y) = (x+2y)^2$$

3. Tak, ponieważ:

$$h(x) = f(g(x)) = f(x+2x) = (x+2x)^2 = 9x^2$$

4.1.4 Zadanie 4

Zapisz operacje binarne (+), (*) za pomocą lambda wyrażeń.

```
add = \x -> (\y -> x + y)

mul = \x -> (\y -> x * y)
```

Co to daje? Mozna teraz zapisać 2+3 jako:

- add 2 3
- (add 2) 3
- add 2 (3)
- (\$3) (2 add)

4.1.5 Zadanie 5

Zapisz funkcje:

$$f(x) = 1 + x \cdot (x+1), \quad g(x,y) = x + y^2, \quad h(y,x) = x + y^2$$

za pomocą lambda wyrażeń w językach C++, Python, JavaScript oraz Haskell.

W języku Haskell:

```
f = \x -> 1 + x * (x + 1)
g = \x -> \y -> x + y^2
h = \y -> \x -> x + y^2
```

W języku Python:

```
f = lambda x: 1 + x * (x + 1)
g = lambda x, y: x + y**2
h = lambda y, x: x + y**2
```

W języku JavaScript:

```
f = x => 1 + x * (x + 1)
g = (x, y) => x + y**2
h = (y, x) => x + y**2
```

W języku C++:

```
auto f = [](int x) { return 1 + x * (x + 1); };
auto g = [](int x, int y) { return x + y*y; };
auto h = [](int y, int x) { return x + y*y; };
```

4.1.6 Zadanie 6

Ustalmy zbiory A, B, C. Niech

curry:
$$C^{B \times A} \to (C^B)^A$$

będzie funkcją zadaną wzorem:

$$\operatorname{curry}(\varphi) = \lambda a \in A \to (\lambda b \in B \to \varphi(b, a)).$$

oraz niech

uncurry :
$$(C^B)^A \to C^{B \times A}$$

będzie zadana wzorem:

$$\operatorname{uncurry}(\psi)(b, a) = (\psi(a))(b).$$

- 1. Pokaż, że curry $\circ$ uncurry $= id_{(C^B)^A}$ oraz uncurry $\circ$ curry $= id_{C^{B \times A}}$.
- 2. Wywnioskuj z tego, że $|(C^B)^A| = |C^{B \times A}|$. Przypomnij sobie dowód tego twierdzenia, który poznałeś na pierwszym semestrze studiów.
- 3. Spróbuj zdefiniować w języku Haskell odpowiedniki funkcji curry i uncurry.

- 1. Pokażemy, że curry $\circ$ uncurry $= \mathrm{id}_{(C^B)^A}$ oraz uncurry $\circ$ curry $= \mathrm{id}_{C^{B\times A}}$.
  - curry o uncurry

$$(\text{curry} \circ \text{uncurry})(\psi) = \text{curry}(\text{uncurry}(\psi))$$

$$= \text{curry}(\lambda a \in A \to (\lambda b \in B \to \psi(a)(b)))$$

$$= \lambda a \in A \to (\lambda b \in B \to \psi(a)(b)).$$
(1)

• uncurry o curry

$$(\text{uncurry} \circ \text{curry})(\varphi) = \text{uncurry}(\text{curry}(\varphi))$$

$$= \text{uncurry}(\lambda a \in A \to (\lambda b \in B \to \varphi(b, a)))$$

$$= \lambda b \in B \to (\lambda a \in A \to \varphi(b, a)).$$
(2)

Z powyższych równań wynika, że curry $\circ$ uncurry $= \mathrm{id}_{(C^B)^A}$ oraz uncurry $\circ$ curry $= \mathrm{id}_{C^{B\times A}}$. $\square$

- 2. Możemy pokazać że curry i uncurry są iniekcjami niewprost, nakładając odpowiednio przeciwne funkcje na obie strony równości:
  - Załóżmy, że curry $(\varphi_1) = \text{curry}(\varphi_2)$. Wtedy:

$$\operatorname{curry}(\varphi_1)(a)(b) = \operatorname{curry}(\varphi_2)(a)(b)$$

$$\varphi_1(b, a) = \varphi_2(b, a)$$

$$\varphi_1 = \varphi_2.$$
(3)

• Załóżmy, że uncurry (ψ_1) = uncurry (ψ_2) . Wtedy:

uncurry
$$(\psi_1)(b, a) = \text{uncurry}(\psi_2)(b, a)$$

$$\psi_1(a)(b) = \psi_2(a)(b)$$

$$\psi_1 = \psi_2.$$
(4)

A więc istnieje biekcja między $(C^B)^A$ i $C^{B\times A}$, co oznacza, że te zbiory mają taką samą moc. $\square$

3. W języku Haskell funkcje curry i uncurry można zdefiniować następująco:

4.1.7 Zadanie 7

Podaj przykłady funkcji następujących typów:

$$(\operatorname{Int} \Rightarrow \operatorname{Int}) \Rightarrow \operatorname{Int}$$

$$(\operatorname{Int} \Rightarrow \operatorname{Int}) \Rightarrow (\operatorname{Int} \Rightarrow \operatorname{Int})$$

$$(\operatorname{Int} \Rightarrow \operatorname{Int}) \Rightarrow (\operatorname{Int} \Rightarrow \operatorname{Int}) \Rightarrow (\operatorname{Int} \Rightarrow \operatorname{Int})$$

• Funkcja typu (Int $\Rightarrow$ Int) $\Rightarrow$ Int:

```
f :: (Int -> Int) -> Int
f g = g 0
```

• Funkcja typu (Int $\Rightarrow$ Int) $\Rightarrow$ (Int $\Rightarrow$ Int):

```
f :: (Int -> Int) -> (Int -> Int)
f g x = g (g x)
```

• Funkcja typu (Int $\Rightarrow$ Int) $\Rightarrow$ (Int $\Rightarrow$ Int) $\Rightarrow$ (Int $\Rightarrow$ Int):

```
f :: (Int -> Int) -> (Int -> Int) -> (Int -> Int)
f g h x = g (h x)
```

4.1.8 Zadanie 8

Załóżmy, że chcesz oprogramować funkcję, która dla danych liczb a,b oraz funkcji $f:\mathbb{R}\to\mathbb{R}$ oblicza

$$\int_{a}^{b} f(x) \, dx.$$

Jaki powinien być typ tej funkcji?

Typ tej funkcji powinien być następujący:

$$Num(a) \implies a \to a \to (a \to a) \to a$$

mogłaby ona wyglądać następująco:

```
integral :: (Double -> Double) -> Double -> Double -> Double
integral f a b = undefined
```

4.1.9 Zadanie 9 – (Eliminacja Petli)

Wybierz jeden z języków Python, C++ lub JavaScript.

1. Masz daną (czyli oprogramowaną) funkcję $f:\mathbb{N}\to\mathbb{N}$. Oprogramuj funkcję, która dla danego $n\in\mathbb{N}$ oblicza

$$\sum_{k=0}^{n} f(k).$$

Zrób to najpierw (standardowo) za pomocą pętli, a potem oprogramuj ją bez użycia pętli, za pomocą rekursji.

2. Rozważamy następującą funkcję napisaną w pseudokodzie:

```
FUNCTION f(x: DOUBLE): DOUBLE
BEGIN
    DOUBLE y = sin(x);
    RETURN y*y + y + x;
ENDFNC
```

Oprogramuj te funkcje w wybranym języku i następnie wyeliminuj zmienną lokalną y z tego kodu, bez pogarszania jego efektywności.

1. Oto rozwiązanie w języku C++:

```
#include <iostream>
using namespace std;
// Example implementation of function f: N \rightarrow N.
// You can replace this with any function of type int -> int.
int f(int x) {
    // Example: f(x) = x + 1
    return x + 1;
}
// Function that sums using a loop:
int sumLoop(int n) {
    int sum = 0;
    for (int k = 0; k \le n; ++k) {
        sum += f(k);
    return sum;
}
// Function that sums using recursion:
int sumRec(int n) {
    if(n = 0)
        return f(0);
    else
        return sumRec(n - 1) + f(n);
}
int main() {
    int n;
    cout << "Enter_n:_";
    cin >> n;
    cout << "Sum_computed_with_loop:_" << sumLoop(n) << endl;</pre>
    cout << "Sum_computed_recursively:_" << sumRec(n) << endl;</pre>
    return 0;
}
```

funkcja sumLoop oblicza sumę za pomocą pętli, a funkcja sumRec oblicza sumę rekurencyjnie.

$$sumRec(n) = \begin{cases} f(0) & gdy \ n = 0\\ sumRec(n-1) + f(n) & gdy \ n > 0 \end{cases}$$

2. Rozwiazanie w Haskellu:

```
f :: Double -> Double
f x = sin x * sin x + sin x + x
```

```
f' :: Double -> Double
f' x = sin x * sin x + sin x + x
```

4.1.10 Zadanie 10

Zaimplementuj samodzielnie następujące funkcje działające na listach z Prelude:

- 1. map
- 2. zip
- 3. zipWith
- 4. filter
- 5. take
- 6. drop
- 7. fib
- 1. Funkcja map:

```
map' :: (a -> b) -> [a] -> [b]
map' f [] = []
map' f (x:xs) = f x : map' f xs
```

2. Funkcja zip²:

```
zip' :: [a] -> [b] -> [(a, b)]
zip' [] _ = []
zip' _ [] = []
zip' (x:xs) (y:ys) = (x, y) : zip' xs ys
```

3. Funkcja zipWith³:

```
zipWith' :: (a -> b -> c) -> [a] -> [b] -> [c]
zipWith' _ [] _ = []
zipWith' _ [] = []
zipWith' f (x:xs) (y:ys) = f x y : zipWith' f xs ys
```

4. Funkcja filter⁴:

5. Funkcja take⁵:

²Funkcja **zip** zwraca listę par, które są złożone z elementów listy wejściowej. Jeśli jedna z list jest krótsza, to wynikowa lista będzie miała długość krótszej z nich.

Przykład: zip [1,2,3] ['a','b','c','d'] zwróci [(1,'a'),(2,'b'),(3,'c')].

³Funkcja zipWith działa podobnie jak zip, ale zamiast zwracać parę elementów, zwraca wynik funkcji, która jest podana jako argument.

Przykład: zipWith (+) [1,2,3] [4,5,6] zwróci [5,7,9].

⁴Funkcja filter zwraca listę elementów, które spełniają warunek podany jako argument.

Przykład: filter even [1..10] zwróci [2,4,6,8,10].

 $^{^5}$ Funkcja take zwraca listę składającą się znpierwszych elementów listy wejściowej.

Przykład: take 3 [1,2,3,4,5] zwróci [1,2,3].

```
take' :: Int -> [a] -> [a]
take' 0 _ = []
take' _ [] = []
take' n (x:xs) = x : take' (n - 1) xs
```

6. Funkcja drop⁶:

```
drop' :: Int -> [a] -> [a]
drop' 0 xs = xs
drop' _ [] = []
drop' n (_:xs) = drop' (n - 1) xs
```

7. Funkcja fib⁷:

```
fib :: Int -> [Int]
fib n = take' n (map' fib' [0..])
    where
        fib' 0 = 0
        fib' 1 = 1
        fib' n = fib (n - 1) + fib (n - 2)
```

Fajne złożenie funkcji fib z zipWith:

```
fib :: [Int]
fib = 0 : 1 : zipWith (+) fib (tail fib)
```

co pozwala na generowanie listy liczb Fibonacciego w nieskończoność. Na przykład take 10 fib zwróci [0,1,1,2,3,5,8,13,21,34].

4.1.11 Zadanie 11

Niech $f=(2^{\wedge})$ oraz $g=(\wedge 2)$. Podaj interpretację tych funkcji. Sprawdź wartości wyrażenia:

map
$$(\land 2)[1..10]$$
 oraz map $(2^{\land})[1..10]$

i wyjaśnij otrzymane wyniki.

Funkcja $f = (2 \land)$ podnosi liczbę do kwadratu, a funkcja $g = (\land 2)$ podnosi 2 do potęgi danej liczby.

```
> map (^ 2) [1..10]
[1,4,9,16,25,36,49,64,81,100]
> map (2 ^) [1..10]
[2,4,8,16,32,64,128,256,512,1024]
```

 $^{^6}$ Funkcja drop zwraca listę, która jest wynikiem usunięcia n pierwszych elementów z listy wejściowej. Przykład: drop 3 [1,2,3,4,5] zwróci [4,5].

 $^{^{7}}$ Funkcja fib zwraca listę liczb Fibonacciego do n-tego elementu.

4.1.12 Zadanie 12

Dowiedz się, jak można przekonwertować elementy typu Int oraz Integer na typy Float i Double. Dowiedz się, jaki jest format funkcji typu round z Double do Int.

• Konwersja z Int na Float:

```
fromIntegral :: (Integral a, Num b) => a -> b
```

• Konwersja z Int na Double:

```
fromIntegral :: (Integral a, Num b) => a -> b
```

• Konwersja z Integer na Float:

```
fromInteger :: Num a => Integer -> a
```

• Konwersja z Integer na Double:

```
fromInteger :: Num a => Integer -> a
```

• Funkcja round z Double na Int:

```
round :: (RealFrac a, Integral b) => a -> b
```

4.2 Elementy Teorii Liczb

Trochę teorii liczb, bo czemu nie?

4.2.1 Zadanie 13

Funkcję Eulera φ nazywamy funkcją określoną wzorem:

$$\varphi(n) = \operatorname{card}\left(\left\{k \le n : \gcd(k, n) = 1\right\}\right),\tag{5}$$

o dziedzinie $\mathbb{N}^+$.

- 1. Oprogramuj funkcję φ (funkcja gcd jest dostępna w bibliotece Prelude).
- 2. Napisz funkcję, która dla danej liczby naturalnej n wyznacza sumę:

$$\sum_{k|n} \varphi(k).$$

1. Oto implementacja funkcji φ w języku Haskell:

```
phi :: Int -> Int
phi n = length [k | k <- [1..n], gcd k n == 1]
> phi 10
4
```

2. Oto implementacja funkcji, która wyznacza sumę $\sum_{k|n} \varphi(k)$:

```
sumPhi :: Int -> Int
sumPhi n = sum [phi k | k <- [1..n], n 'mod' k == 0]
> sumPhi 10
10
```

Funkcja sumPhi jest identycznościa na $\mathbb{N}^+$. Można zapisać to jako:

$$n = N(n) = \sum_{k|n} \varphi(k) \cdot \underbrace{I(\frac{n}{k})}_{\equiv 1}$$

4.2.2 Zadanie 14

Liczbę naturalną n nazywamy doskonałq, jeżeli spełnia warunek:

$$n = \sum \{d : 1 \le d < n \land d \mid n\}. \tag{6}$$

Na przykład liczba 6 jest liczbą doskonałą, ponieważ:

$$6 = 1 + 2 + 3. (7)$$

Wyznacz wszystkie liczby doskonałe mniejsze od 10000.

Uwaga: Do tej pory nie wiadomo, czy istnieje nieskończenie wiele liczb doskonałych.

Oto implementacja funkcji, która znajduje wszystkie liczby doskonałe mniejsze od 10 000:

```
isPerfect :: Int -> Bool
isPerfect n = n == sum [d | d <- [1..n-1], n 'mod' d == 0]

perfectNumbers :: [Int]
perfectNumbers = [n | n <- [1..9999], isPerfect n]

> perfectNumbers
[6,28,496,8128]
```

4.2.3 Zadanie 15

Parę liczb naturalnych (m, n) nazywamy zaprzyjaźnionymi, jeżeli suma dzielników właściwych każdej z nich równa się drugiej:

$$\sigma(m) - m = n, \quad \sigma(n) - n = m,$$

gdzie $\sigma(n)$ oznacza sumę wszystkich dzielników liczby n.

Znajdź wszystkie zaprzyjaźnione pary, których oba składniki są mniejsze od 10⁵.

Uwaga: Do tej pory nie wiadomo, czy istnieje nieskończenie wiele par liczb zaprzyjaźnionych.

Tak może wyglądać funkcja szukająca liczb zaprzyjaźnionych w podanym zakresie:

4.2.4 Zadanie 16

Dla $n \in \mathbb{N}^+$ definiujemy:

$$dep(n) = \frac{1}{2n^2} \left| \{ (k, l) \in \{1, \dots, n\} : \gcd(k, l) = 1 \} \right|.$$
(8)

- 1. Zaimplementuj tę funkcję w języku Haskell za pomocą list comprehension.
- 2. Zoptymalizuj ten kod, pisząc rekurencyjną wersję tej funkcji.
- 3. Wyznacz wartości tej funkcji dla $n=100,200,300,\dots,10000$ i postaw jaką rozsądną hipotezę o:

$$\lim_{n \to \infty} \operatorname{dcp}(n). \tag{9}$$

1. Przykładowa implementacja przy użyciu list comprehension:

2. Optymalizacja kodu przy użyciu rekurencji:

3. Wyznaczenie wartości funkcji dla $n = 100, 200, 300, \dots, 10000$:

```
dcpValues :: [Double]
dcpValues = [dcp' n | n <- [100, 200..10000]]

> dcpValues
[0.6087,0.611575,0.60883333333333333,0.60846875,0.608924,
0.608330555555555556,0.608234693877551,0.6085921875,0.60821111111111111,
0.608383,0.6084586776859504,0.6080354166666667,0.6080988165680473,
0.6082525510204081,0.6081613333333333,0.607993359375,0.6083678200692042,
0.6080601851851852,0.6080096952908588,0.60829375,0.60808231292517,
0.6079518595041322,0.6081570888468809,0.6081019097222222,0.6079608,
0.6081087278106508,0.6080426611796982,0.6079876275510203,
0.6081092746730083,0.6080416666666667,0.6080440166493236,
0.60806005859375,0.6079602387511478,0.6079895328719723,
0.6080508571428571,0.6080030092592593,0.6080139517896275,
...]
```

Na podstawie uzyskanych wartości można postawić hipotezę, że granica funkcji dcp(n) dla $n \to \infty$ wynosi około 0.608... Wartość ta może być przybliżona do wartości funkcji Eulera $\frac{6}{\pi^2}$. $\Box$ Można to interpretować jako gęstość liczb względnie pierwszych w zbiorze $\{1, ..., n\}$, ale jako iż bierzemy symetrie względem 0 to wartość ta jest podwojona. Jednocześnie wynika to bezpośrednio z funkcji Zeta Riemanna $\zeta(2) = \frac{\pi^2}{6}$.

4.3 Listy – część 1.

Na początku tych zadań należało zastanowić się nad implementacją istniejących już funkcji z Prelude, a następnie zaimplementować je samodzielnie.

4.3.1 Zadanie 17

Napisz funkcję nub, która usunie z listy wszystkie duplikaty, np.

nub
$$[1,1,2,2,2,1,4,1] == [1,2,4]$$

Oto implementacja funkcji nub w języku Haskell:

```
nub' :: (Eq a) => [a] -> [a]
nub' [] = []
nub' (x:xs) = x : nub' (filter (/= x) xs)
```

Jak to działa?

1. Jeśli lista pusta to zwróć pustą

2. W przeciwnym przypadku zwróć listę, której pierwszym elementem jest pierwszy element listy wejściowej (x:xs dzieli listę – wyciąga pierwszy element), a resztę listy tworzy rekurencyjne wywołanie funkcji nub' na liście, z której usunięto wszystkie wystąpienia pierwszego elementu (filter (/= x) xs usuwa z xs wszystko co jest x).

nub'
$$(x:xs) = x : nub'$$
 (filter $(/= x) xs$)

4.3.2 Zadanie 18

Napisz funkcję inits, która dla danej listy wyznaczy listę wszystkich jej odcinków początkowych, np.

inits
$$[1,2,3,4] == [[],[1],[1,2],[1,2,3],[1,2,3,4]]$$

Funkcja inits również powinna wykonywać się rekurencyjnie. Zabieramy po jednym elemencie i wpisujemy do listy.

```
inits' :: [a] -> [[a]]
inits' [] = [[]]
inits' (x:xs) = [] : map (x:) (inits' xs)
```

Działa to w bardzo podobny sposób jak poprzednie:

1. Jeśli lista pusta to zwróć pusta listę

2. W przeciwnym przypadku narzuć mapą na wszystkie elementy listy rekurencyjne wywołanie funkcji inits, na liście bez pierwszego elementu, a następnie dodaj na początek każdej z tych list pierwszy element listy wejściowej

inits'
$$(x:xs) = [] : map (x:) (inits' xs)$$

4.3.3 Zadanie 19

Napisz funkcję tails, która dla danej listy wyznaczy listę wszystkich jej odcinków początkowych, np.:

tails
$$[1,2,3,4] == [[],[4],[3,4],[2,3,4],[1,2,3,4]]$$

Funkcja tails działa analogicznie do funkcji inits, ale zamiast zdejmować elementy z początku listy, zdejmuje je z końca.

```
tails' :: [a] -> [[a]]
tails' [] = [[]]
tails' (x:xs) = (x:xs) : tails' xs
```

1. Jeśli lista pusta to zwróć pustą listę

2. W przeciwnym przypadku zwróć listę, której pierwszym elementem jest cała lista wejściowa, a resztę listy tworzy rekurencyjne wywołanie funkcji tails' na liście bez pierwszego elementu

tails'
$$(x:xs) = (x:xs) : tails' xs$$

4.3.4 Zadanie 20

Napisz funkcję splits, która dla danej listy xs wyznaczy listę wszystkich par (ys, zs) takich, że

$$xs == ys++zs$$

Funkcja splits powinna zwracać listę par, które są wynikiem podziału listy wejściowej na dwie części. Warto zauważyć, że dla każdego elementu listy wejściowej można zrobić podział na dwie części: jedną z elementem i drugą bez niego. W ten sposób można zrobić wszystkie możliwe podziały listy.

```
splits' :: [a] -> [([a], [a])]
splits' [] = [([], [])]
splits' (x:xs) = ([], x:xs) : [(x:ys, zs) | (ys, zs) <- splits' xs]</pre>
```

1. Jeśli lista pusta to zwróć listę, której jedynym elementem jest para pustych list

2. W przeciwnym przypadku zwróć listę, której pierwszym elementem jest para pustej listy i listy wejściowej, a resztę listy tworzą pary, które są wynikiem rekurencyjnego wywołania funkcji splits' na liście bez pierwszego elementu

```
splits' (x:xs) = ([], x:xs) : [(x:ys, zs) | (ys, zs) <- splits' xs]
```

4.3.5 Zadanie 21

Oto jedna z możliwych implementacji funkcji partition:

```
partition :: (a => Bool) => [a] => ([a], [a])
partition p xs = (filter p xs , filter (not . p) xs)
```

Ulepsz implementację tej funkcji: powinna zwracać ten sam wynik, ale powinna przchodzić przez listę tylko raz.

Oto ulepszona implementacja funkcji partition: funkcja partition' przechodzi przez listę tylko raz, dzięki użyciu akumulatorów.

1. Jeśli lista pusta to zwróć parę list ys i zs

```
partition" _ [] ys zs = (ys, zs)
```

2. W przeciwnym przypadku jeśli warunek p jest spełniony to dodaj element do listy ys i rekurencyjnie wywołaj funkcję partition" na reszcie listy, a jeśli nie to dodaj element do listy zs i rekurencyjnie wywołaj funkcję partition" na reszcie listy

```
partition" p (x:xs) ys zs = ...
```

Przykładowe wywołanie:

```
> partition' even [1..10]
([2,4,6,8,10],[1,3,5,7,9])
```

4.3.6 Zadanie 22

Zaimplementuj samodzielnie funkcje permutations (znajduje się ona w module **Data.List**), która dla danej listy wyznaczy listę wszystkich jej permutacji (możemy założyć, ze wszystkie elementy listy wejściowej sa różne).

Oto implementacja funkcji permutations w języku Haskell:

1. Jeśli lista pusta to zwróć listę, której jedynym elementem jest pusta lista

```
permutations' [] = [[]]
```

2. W przeciwnym przypadku zwróć listę, której elementami są wszystkie możliwe permutacje listy wejściowej, które powstają przez dodanie elementu x na różne pozycje w permutacjach listy bez pierwszego elementu

4.3.7 Zadanie 23 – Klasyczny Problem hetmanów

Celem jest umieszczenie ośmiu hetmanów na szachownicy tak, aby żadne dwa hetmany nie atakowały się nawzajem, tj. nie mogą znajdować się w:

- tym samym rzędzie,
- tej samej kolumnie,
- tej samej przekatnej.
- 1. Zaimplementuj problem wyszukiwania położeń Hetmanów w Haskell'u korzystając z funkcji permutations.
- 2. Dwa rozwiązania nazywamy równoważne jeśli pierwsze z nich można otrzymać za pomocą złożeń odbicia poziomego (reverse) oraz odbicia pionowego (np. map (λ x-> n+1-x)) z drugiego. Ile jest nierównoważnych poprawnych rozstawień hetmanów?

Wskazówka: Przedstaw pozycje hetmanów jako listę liczb [1, ..., n]. Przykład: ciąg [4, 2, 7, 3, 6, 8, 5, 1] oznacza, że hetman w pierwszej kolumnie jest w rzędzie 4, hetman w drugiej kolumnie jest w rzędzie 2 itd.

1. Oto implementacja problemu hetmanów w języku Haskell:

```
queens :: Int -> [[Int]]
queens n = filter check (permutations [1..n])
    where
        check xs = and [abs (xs !! i - xs !! j) /= j - i | i <- [0..n-1], j <- [i+1..n-1]]</pre>
```

2. Aby znaleźć liczbę nierównoważnych poprawnych rozstawień hetmanów, można posłużyć się funkcją nub z poprzedniego zadania, która usuwa duplikaty z listy. W ten sposób można znaleźć liczbę nierównoważnych poprawnych rozstawień hetmanów.

```
queens' :: Int -> [[Int]]
queens' n = nub (map sort (queens n))
```

4.3.8 Zadanie 24

Napisz funkcję, która oblicza iloma zerami (w układzie dziesiętnym) kończy się liczba n!.

Uwaga: taki pomysł: "mam dane n; obliczam n!; zamieniam na łańcuch s; odwracam go; liczę ilość początkowych zer" traktujemy jako kompletnie beznadziejny

Wskazówka: Jak można wyznaczyć największą potęgę liczby 5 która dzieli daną liczbę n?

Implementacja funkcji, która oblicza ilość zer na końcu liczby n! w języku Haskell:

```
zeros :: Int -> Int
zeros n = sum [n 'div' (5^k) | k <- [1..n], 5^k <= n]</pre>
```

Działa to ponieważ liczba zer na końcu liczby n! jest równa największej potędze liczby 5, która dzieli n!. Dla każdej domnożonej liczby 5 występuje przynajmniej jedna liczba 2, więc liczba zer na końcu liczby n! jest równa liczbie piątek, które dzielą n!.

4.3.9 Zadanie 25

Ulepsz następującą "klasyczną" implementację funkcji quick-sort:

```
qs [] = []
qs (x : xs) = qs [t | t <= xs , t<=x] ++ [x] ++ qs [t | t <= xs , t>x]
```

Wskazówka: Czy warto z rekursją schodzić do list jednoelementowych?

Oto ulepszona implementacja funkcji quickSort w języku Haskell:

4.3.10 Zadanie 26

Napisz funkcję isSorted :: (Ord a) => [a] -> Bool, która sprawdza, czy podany argument $[x_1, \ldots, x_n]$ jest ciągiem niemalejącym, czyli czy $x_1 \le x_2 \le \cdots \le x_n$.

Implementacja funkcji isSorted w języku Haskell:

```
isSorted :: (Ord a) => [a] -> Bool
isSorted [] = True
isSorted [_] = True
isSorted (x:y:xs) = x <= y && isSorted (y:xs)</pre>
```

Proste, iteracyjne sprawdzenie czy każdy element listy jest mniejszy lub równy następnemu.

4.3.11 Zadanie 27

Zaimplementuj w języku Haskell algorytm Bubble Sort.

Implementacja algorytmu Bubble Sort w języku Haskell:

4.3.12 Zadanie 28

Typowe implementacje algorytmu Quick Sort sprawdzają przed wywołaniem długość listy i jeśli ma ona długość mniejszę lub równą 10, to do posortowania używają metody Insertion Sort. Zaimplementuj tę metodę w języku Haskell.

Implementacja algorytmu Insertion Sort w języku Haskell:

4.3.13 Zadanie 29

Oszacuj złożoność obliczeniowa następującej (kiepskiej) funkcji służącej do odwracania listy:

```
rev :: [a] => [a]
rev [] = []
rev (x: xs) = (rev xs) ++ [x]
```

Złożoność obliczeniowa funkcji rev jest kwadratowa, ponieważ dla każdego elementu listy wywoływana jest funkcja rev na reszcie listy, co daje złożoność $O(n^2)$.

4.3.14 Zadanie 30

Funkcja filter może myć zdefiniowana za pomocą funkcji map i concat:

```
filter p = concat . map box
where box x =
```

Podaj definicję tej funkcji box.

Funkcja filter może być zdefiniowana za pomocą funkcji map i concat jeżeli nałożymy na każdy element listy warunek p i zwrócimy listę list, a następnie połączymy wszystkie te listy w jedną listę. Zatem box powinno zwracać listę, która zawiera tylko elementy spełniające warunek p.

```
filter p = concat . map box
where box x = if p x then [x] else []
```

4.3.15 Zadanie 31

Funkcje takeWhile i dropWhile są podobne do funkcji take i drop, jednakże ich pierwszym argumentem jest funkcja boolowska zamiast liczby naturalnej. Na przykład:

- takeWhile even [2,4,6,7,8,9] = [2,4,6]
- dropWhile even [2,4,6,7,8,9] = [7,8,9]

Podaj rekurencyjne definicje tych funkcji

Rekurencyjne definicje funkcji takeWhile i dropWhile w języku Haskell:

• takeWhile:

• dropWhile:

4.3.16 Zadanie 32

Napisz funkcję która dla ciągu łańcuchów [L1, ..., Ln] wyznaczy ich najdłuższy wspólny prefix. Wskazówka: Możesz skorzystać z funkcji transpose z modułu Data.List.

Najdłuższy wspólny prefix listy łańcuchów można wyznaczyc poprzez transpozycję listy łańcuchów i zwrócenie wspólnego prefixu pierwszego łańcucha z resztą listy.

```
longestCommonPrefix :: [String] -> String
longestCommonPrefix [] = []
longestCommonPrefix xs = takeWhile allEqual (transpose xs)

allEqual :: (Eq a) => [a] -> Bool
allEqual [] = True
allEqual [x] = True
allEqual (x:y:xs) = x == y && allEqual (y:xs)
```

4.3.17 Zadanie 33

Napisz funkcję subCard :: Int -> [a] -> [[a]], która dla danych parametrów k i $[x_1, \ldots, x_n]$ wyznaczy wszystkie podciągi $[x_{i_1}, \ldots, x_{i_k}]$ takie, że $1 \le i_1 < i_2 < \cdots < i_k \le n$.

Implementacja funkcji subCard w języku Haskell:

```
subCard :: Int -> [a] -> [[a]]
subCard k xs = [ys | ys <- combinations k xs]

combinations :: Int -> [a] -> [[a]]
combinations 0 _ = [[]]
combinations _ [] = []
combinations k (x:xs) = map (x:) (combinations (k - 1) xs) ++ combinations k xs

> subCard 2 [1,2,3,4]
[[1,2],[1,3],[1,4],[2,3],[2,4],[3,4]]
```

4.4 Foldy

4.4.1 Zadanie 34

Sprawdź typy i przetestuj działanie funkcji sum, product, all i any.

Typy i działanie funkcji sum, product, all i any w języku Haskell:

```
> :t sum
sum :: (Num a) => [a] -> a
> sum [1..10]
55
```

```
> :t product
product :: (Num a) => [a] -> a
> product [1..10]
3628800
```

```
> :t all
all :: (a -> Bool) -> [a] -> Bool
> all even [2,4,6,8,9]
False
```

```
> :t any
any :: (a -> Bool) -> [a] -> Bool
> any odd [2,4,6,8,9]
True
```

4.4.2 Zadanie 35

Przetestuj działanie funkcji

- 1. foldl (+) 0 xs,
- 2. foldr (+) 0 xs,
- 3. foldl1 (+) xs,
- 4. foldr1 (+) xs oraz
- 5. sum X na dużych listach liczb X.

 $\mathbf{Wskazówka}$: skorzystaj z polecenia $\mathit{GHC}i$: set +s; w celu usunięcia wyświetlania informacji skorzystaj z polecenia :unset +s

Przetestuj następnie działanie funkcji foldl' oraz foldr' (znajdują się one w module Data.List).

4.4.3 Zadanie 36

Samodzielnie zaimplementuj (oraz przetestuj) funkcję reverse działającą w czasie liniowym. Porównaj jej skuteczność z algorytmem z Zadania 29 ??.

4.4.4 Zadanie 37

Zdefiniuj za pomocą funkcji foldr funkcję, które dla listy liczb $[a_1, \ldots, a_n]$ oblicza ile liczb parzystych występuje w tej liście.

4.4.5 Zadanie 38